"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:— ଏକମାତ୍ର ବାବା ହିଁ ସତ୍ୟ ଜ୍ଞାନ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ କେବଳ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ହିଁ ଶୁଣ, ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କଠାରୁ ନୁହେଁ, କେବଳ ପରମପିତାଙ୍କଠାରୁ ଯିଏ ଶୁଣନ୍ତି ସେ ହିଁ ଜ୍ଞାନୀ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:- ଯେଉଁ ଆତ୍ମାମାନେ ଦେବୀ ଦେବତା କୁଳର ହୋଇଥିବେ ସେମାନଙ୍କର ମୁଖ୍ୟ ଲକ୍ଷଣ କ'ଣ ହୋଇଥିବ ?

ଉତ୍ତର:- ସେମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ବହୁତ ଭଲ ଏବଂ ମିଠା ଲାଗିବ । ସେମାନେ ମନୁଷ୍ୟ ମତକୁ ଛାଡି ଈଶ୍ୱରୀୟ ମତରେ ଚାଲିବାରେ ଲାଗିପଡିବେ । ବୁଦ୍ଧିରେ ଆସିବ ଯେ ଶ୍ରୀମତ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ଆମେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହେବୁ । ଏବେ ଏହି ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ସଙ୍ଗମଯୁଗ ଚାଲିଛି । ଆମକୁ ହିଁ ଉତ୍ତମ ପୁରୁଷ ହେବାର ଅଛି ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ମିଠା ମିଠା ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନେ ଆତ୍ମ ଅଭିମାନୀ ହୁଅ । ଦେହର ଅଭିମାନ ଛାଡି ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ନିଶ୍ଚୟ କର । ଏହା ବି ଜାଣିଛ ଯେ ପରମାତ୍ମା ଜଣେ, ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କୁ ପରମାତ୍ମା କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ୮୪ ଜନ୍ମର କାହାଣୀ ତୁମେ ଜାଣିଛ । ତାଙ୍କର ଏହା ଅନ୍ତିମ ଜନ୍ମ । ମୋତେ ଏହାଙ୍କ ଶରୀର ମାଧ୍ୟମରେ ଆସିବାକୁ ପଡୁଛି, ଯିଏ ପୁରା ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଇଛନ୍ତି, ତାଙ୍କୁ ହିଁ ବତାଉଛି । ତୁମେ ୮୪ ଜନ୍ମକୁ ଜାଣିନାହଁ । ମୁଁ ତୁମକୁ ବତାଉଛି । ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ତୁମେ ଏହିଭଳି ଦେବୀ-ଦେବତା ଥିଲ । ଏବେ ଏହିପରି ହେବାପାଇଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କର । ପୁନର୍ଜନ୍ମ ତ' ପ୍ରଥମ ଜନ୍ମରୁ ହିଁ ଆରମ୍ଭ ହେଉଛି । ଏବେ ବାବା କହୁଛନ୍ତି— ମୁଁ ତୁମକୁ ଯାହା ଶୁଣାଉଛି, ତାହା ହିଁ ଠିକ୍ । ବାକି ଯାହାକିଛି ତୁମେ ଶୁଣିଛ, ତାହା ସବୁ ଭୁଲ୍ । ମୋତେ କହୁଛନ୍ତି ସତ୍ୟ ଓ ସତ୍ୟବାଦୀ । ମୁଁ ସତ୍ୟ ଧର୍ମ ସ୍ଥାପନା କରିବାକୁ ଆସୁଛି । କୁହାଯାଏ ସଚ୍ ତୋ ବିଠୋ ନଚ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ସତ୍ୟରେ ଅଛ ତେବେ ଖୁସିରେ ନାଚ । ଏହା ହେଉଛି ଜ୍ଞାନ ନୃତ୍ୟ । ସେମାନେ କୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ମୁରଲୀ ବଜାଇ, ରାସ କରିବାର ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି । ସେ ସତ୍ୟଖଣ୍ଡର ମାଲିକ । କିନ୍ତୁ ଏହାଙ୍କର ଶିକ୍ଷକ କିଏ ? ସତ୍ୟଖଣ୍ଡର ସ୍ଥାପନକର୍ତ୍ତା କିଏ ? ତାହା ସତ୍ୟଖଣ୍ଡ, ଏହା ମିଥ୍ୟାଖଣ୍ଡ । ଭାରତ ସତ୍ୟଖଣ୍ଡ ଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ ନାରାୟଣଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଥିଲା, ସେତେବେଳେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଖଣ୍ଡ ନଥିଲା । ମନୁଷ୍ୟ ଏହା ଜାଣିନାହାନ୍ତି ସ୍ୱର୍ଗ କେଉଁଠି ? କେହି ମରିଲେ କହନ୍ତି ସ୍ୱର୍ଗବାସୀ ହେଲା । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ତୁମେ ଓଲଟା ଲଟକିଯାଇଛ । ମାୟାର ଅଧୀନ ହୋଇଯାଇଛ । ଏବେ ବାବା ତୁମକୁ ଆସି ସିଧା କରୁଛନ୍ତି । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ଭକ୍ତିର ଫଳଦାତା ଏକ ମାତ୍ର ଭଗବାନ ଅଟନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ସମସ୍ତେ ଭକ୍ତିରେ ଅଛନ୍ତି । ଯାହା ବି ଶାସ୍ତ୍ର ଆଦି ଅଛି, ସବୁ ଭକ୍ତିମାର୍ଗର । ଗୀତ ଗାଇବା ଆଦି ସବୁକିଛି ଭକ୍ତିମାର୍ଗ । ଜ୍ଞାନମାର୍ଗରେ ଭଜନ ହୁଏ ନାହିଁ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଆମକୁ ଆବାଜରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱକୁ ଯିବାର ଅଛି, ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରିବାର ଅଛି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି— ମିଠା ସନ୍ତାନ, ମୁଖରେ 'ହେ ଭଗବାନ୍' ବି କେବେ କୁହନାହିଁ । ଏହା ବି ଭକ୍ତିମାର୍ଗ । କଳିଯୁଗର ଅନ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭକ୍ତିମାର୍ଗ ଚାଲିବ । ଏହା ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ସଙ୍ଗମଯୁଗ, ଯେତେବେଳେ କି ବାବା ଆସି ଜ୍ଞାନ ଦେଇ ତୁମକୁ ଉତ୍ତମ ପୁରୁଷ କରୁଛନ୍ତି । ତୁମେ କେବଳ ଈଶ୍ୱରୀୟ ମତରେ ଚାଲ । ଈଶ୍ୱର ଯାହା କହୁଛନ୍ତି ତାହା ଠିକ୍ । ବାବା ମନୁଷ୍ୟ ଶରୀରରେ ଆସି ଶୁଣାଉଛନ୍ତି— ତୁମେ କେତେ ବୁଦ୍ଧିମାନ୍ ଥିଲ, ଏବେ କେତେ ବୁଦ୍ଧିହୀନ ହୋଇଯାଇଛ । ତୁମେ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଯୁଗରେ ଥିଲ,ଏବେ ଲୌହ ଯୁଗକୁ ଆସିଯାଇଛ । ଯିଏ ଏଠାକାର ହୋଇଥିବେ ତାଙ୍କୁ ଏହି ଜ୍ଞାନ ବହୁତ ଭଲ ଲାଗିବ । ଏଠାରେ ଯିଏ ଅଛନ୍ତି ତାଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ବହୁତ ଭଲ ଲାଗିବ । ବାବା ନିଜେ ବି ଗୀତା ପଢୁଥିଲେ । ବାବା ମିଳିବାରୁ ସବୁକିଛି ଛାଡିଦେଲେ । ବହୁତ ଗୁରୁ କରିଥିଲେ । ବାବା କହିଲେ— ଏମାନେ ସବୁ ଭକ୍ତିମାର୍ଗର ଗୁରୁ । ଜ୍ଞାନମାର୍ଗର ଗୁରୁ ମୁଁ ଜଣେ ହିଁ ଅଟେ । ଯେତେବେଳେ ମୋ'ଠାରୁ ଜ୍ଞାନ ଶୁଣିବେ ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନୀ କୁହାଯିବ । ବାକି ସମସ୍ତେ ଭକ୍ତ । ଶ୍ରୀମତ ହିଁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ, ବାକି ସବୁ ମନୁଷ୍ୟ ମତ, ଏହା ହେଉଛି ଈଶ୍ୱରୀୟ ମତ । ତାହା ହେଉଛି ରାବଣ ମତ, ଏହା ଭଗବାନଙ୍କ ମତ । ଭଗବାନୁବାଚ— ତୁମେ କେତେ ମହାନ୍ ଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ଅଟ, ସେଥିପାଇଁ ତୁମର ଏବେ ହୀରା ତୁଲ୍ୟ ଜନ୍ମ । ମୁଦିରେ ବି ମଝିରେ ହୀରା ଲଗାନ୍ତି । ମାଳା ଉପରେ ଫୁଲ ଥାଏ ତା'ପରେ ମେରୁ । ନାମ ମଧ୍ୟ ରହିଛି ଆଦମ୍-ବିବି । ତୁମେ କହିବ ମମ୍ମା-ବାବା । ଆଦିଦେବ ଓ ଆଦିଦେବୀ, ଏମାନେ ସଙ୍ଗମର । ସଙ୍ଗମଯୁଗ ସବୁଠାରୁ ଉତ୍ତମ, ଯେତେବେଳେ କି ଏହି ରାଜ୍ୟର ସ୍ଥାପନା ହେଉଛି । ତୁମମାନଙ୍କୁ ୧୬ କଳା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏଠାରେ ହେବାର ଅଛି । ପୁରୁଣା ଦୁନିଆକୁ ନୂଆ କରିବାକୁ ବାବା ଆସୁଛନ୍ତି । ଏହି ଦୁନିଆର ଅବଧି କେତେ— ଏହା ବି ତୁମମାନଙ୍କ ଛଡା ଅନ୍ୟ କେହି ଜାଣିନାହାନ୍ତି । ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ବର୍ଷ କହିଦେଉଛନ୍ତି । ଏହା ସବୁ ମିଥ୍ୟା କଥା । ମିଛ ମାୟା, ମିଛ କାୟା ମିଥ୍ୟା ସଂସାର କୁହାଯାଏ । ସତ୍ୟ ହିଁ ହେଉଛି ନୂଆ ଦୁନିଆ । ଏହା ହେଉଛି ମିଥ୍ୟା ଖଣ୍ଡ । ମିଥ୍ୟାଖଣ୍ଡକୁ ସତ୍ୟଖଣ୍ଡ କରିବା ବାବାଙ୍କର କାମ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ଯାହାକିଛି ପଢ଼ିଛ ତାହା ଭୁଲ । ଏହା ତୁମର ବେହଦର ବୈରାଗ୍ୟ । ସେମାନେ କେବଳ ଘରଦ୍ୱାର ଛାଡି ଏହି ଦୁନିଆରୁ, ଜଙ୍ଗଲକୁ ଚାଲିଯାଉଛନ୍ତି । ଏହା ବି ଡ୍ରାମାରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ । କାହିଁକି ଏ ପ୍ରଶ୍ନ ହିଁ ଉଠୁନାହିଁ । ଏହା ପୂର୍ବ ନିର୍ମିତ ଖେଳ । ତୁମମାନଙ୍କୁ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ଏହିଭଳି ହେଉଛି । ଅନ୍ୟ ଯେଉଁ ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀ ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଆସିପାରିବେ ନାହିଁ । ବୌଦ୍ଧ ଧର୍ମୀ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଧର୍ମୀ କେହି ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଆସିପାରିବେ ନାହିଁ । ସେମାନେ ପଛରେ ଆସନ୍ତି । ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ଦୈବୀ ଧର୍ମ, ତା'ପରେ ଇବ୍ରାହିମ୍, ବୁଦ୍ଧ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆସି ନିଜ ଧର୍ମ ସ୍ଥାପନା କରନ୍ତି । ବାବା ପୁରୁଷୋତ୍ତମ

ସଙ୍ଗମଯୁଗରେ ଆସି ଏହି ଦୈବୀ ଧର୍ମ ସ୍ଥାପନା କରୁଛନ୍ତି ।

କୌଣସି ଆତ୍ମା ପ୍ରଥମେ ଗର୍ଭକୁ ହିଁ ଆସେ । ଛୋଟ ପିଲା ପୁଣି ବଡ ହୁଏ । ଶିବବାବା ତ' ଛୋଟ ବଡ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ । ନା ସେ ଗର୍ଭରୁ ଜନ୍ମ ନିଅନ୍ତି । ବୁଦ୍ଧଙ୍କ ଆତ୍ମା ପ୍ରବେଶ କଲା, ବୁଦ୍ଧ ଧର୍ମ ପୂର୍ବରୁ ତ' ନଥିଲା । ନିଶ୍ଚିତ ଏଠାକାର କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ । ତା'ପରେ ଗର୍ଭକୁ ନିଶ୍ଚିତ ଯିବେ । ବୁଦ୍ଧ ଧର୍ମ ଜଣେ ହିଁ ସ୍ଥାପନ କଲେ ତାଙ୍କ ପଛରେ ଅନ୍ୟମାନେ ଆସିଲେ । ତା'ପରେ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଚାଲିଲା । ଯେତେବେଳେ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ହୋଇଯାଆନ୍ତି ତା'ପରେ ରାଜତନ୍ତ୍ର ଚାଲେ । ବୌଦ୍ଧିମାନଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଥିଲା, ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଏମାନେ ସବୁ ପଛରେ ଆସୁଛନ୍ତି । ଏମାନଙ୍କୁ ଗୁରୁ କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ଗୁରୁ ଜଣେ ହିଁ ଥା'ନ୍ତି । ସେମାନେ ନିଜ ଧର୍ମ ସ୍ଥାପନ କରି ତଳକୁ ଖସିଥା'ନ୍ତି । ବାବା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଉପରକୁ ପଠାଇଥିଲେ ତା'ପରେ ମୁକ୍ତିଧାମରୁ ଜଣେ ଜଣେ କରି ତଳକୁ ଆସୁଛନ୍ତି । ତୁମେ ବି ଜୀବନମୁକ୍ତିରୁ ତଳକୁ ଖସୁଛ । ସେପରି ସେମାନେ ପୁଣି ମୁକ୍ତିରୁ ତଳକୁ ଖସୁଛନ୍ତି । ତାଙ୍କର କି ମହିମା । ଜ୍ଞାନ ତ' ସେସମୟରେ ପ୍ରାୟଲୋପ ହୋଇଯାଏ । ବାବା ଗତି ସଦଗତି ପାଇଁ ଜ୍ଞାନ ଦେଉଛନ୍ତି । ସେ ଗର୍ଭରେ ଆସନ୍ତି ନାହିଁ, ଏହାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବସିଛନ୍ତି, ତାଙ୍କର ଅନ୍ୟ କୌଣସି ନାମ ନାହିଁ । ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଶରୀରର ନାମ ରହିଛି । ଇଏ ତ ପରମ ଆତ୍ମା ଅଟନ୍ତି । ଜ୍ଞାନର ସାଗର । ଏହି ଜ୍ଞାନ ପ୍ରଥମେ ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ ଦେବତା ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ମିଳୁଛି କାହିଁକି ନା ଏମାନଙ୍କୁ ଭକ୍ତିର ଫଳ ମିଳେ । ତୁମେ ହିଁ ଭକ୍ତି ଆରମ୍ଭ କରିଛ । ତୁମକୁ ଫଳ ଦେଉଛି । ବାକି ଅନ୍ୟ ସବୁ ବାଇପ୍ଲାଟ୍ । ସେମାନେ ୮୪ ଜନ୍ମ ବି ନେଉନାହାନ୍ତି । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତ—ପିଲାମାନେ, ତୁମେ ଏବେ ଦେହୀ ଅଭିମାନୀ ହୁଅ । ସେଠାରେ ବି ବୁଝୁଛନ୍ତି— ଗୋଟିଏ ଶରୀର ତ୍ୟାଗ କରି ଅନ୍ୟ ଗୋଟିଏ ନେବୁ, ଦୁଃଖର କିଛି କଥା ନାହିଁ । ବିକାରର କଥା ନାହିଁ । ବିକାର ହୋଇଥାଏ ରାବଣ ରାଜ୍ୟରେ । ତାହା ହେଉଛି ନିର୍ବିକାରୀ ଦୁନିଆ । ତୁମେ ବୁଝାଇଲେ ବି ମାନିବେ ନାହିଁ । କଳ୍ପ ପୂର୍ବ ସଦୃଶ ଯିଏ ମାନିଛନ୍ତି, ସେମାନେ ହିଁ ପଦ ପାଇବେ, ଯିଏ ମାନିନାହାଁନ୍ତି ସେ ପାଇବେ ନାହିଁ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ସମସ୍ତେ ପବିତ୍ର, ସୁଖ, ଶାନ୍ତିରେ ରହିଥାନ୍ତି । ସର୍ବ ମନୋକାମନା ୨୧ ଜନ୍ମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୂରା ହୋଇଥାଏ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ କୌଣସି କାମନା ନଥାଏ । ଶସ୍ୟ ଆଦି ସବୁ କିଛି ପ୍ରଚୁର ମିଳିଥାଏ । ପୂର୍ବରୁ ବମ୍ବେ ନଥିଲା । ଦେବତାମାନେ ଲୁଣି ମାଟିରେ ରୁହନ୍ତି ନାହିଁ । ଯେଉଁଠାରେ ମଧୁର ଜଳପୂର୍ଣ୍ଣ ନଦୀ ଥିଲା, ସେଠାରେ ଦେବତାମାନେ ଥିଲେ । ମନୁଷ୍ୟ କମ୍ ଥିଲେ, ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର ବହୁତ ଜାଗା ଥିଲା । ଦେଖାଇଛନ୍ତି— ସୁଦାମା ଦୁଇମୁଠା ଚାଉଳ ଦେଇଥିଲା, ମହଲ ମିଳିଥିଲା । ମନୁଷ୍ୟ ଭଗବାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଦାନ ପୁଣ୍ୟ କରିଥାନ୍ତି । ସେ କଣ ଭିକାରୀ ଅଟନ୍ତି କି ? ଈଶ୍ୱର ତ ଦାତା ଅଟନ୍ତି । କୁହ ଈଶ୍ୱର ପରବର୍ତ୍ତୀ ଜନ୍ମରେ ବହୁତ ଦେବେ । ତୁମେ ଦୁଇ ମୁଠା ଦେଉଛ, ନୂଆ ଦୁନିଆରେ ବହୁତ କିଛି ନେଉଛ । ତୁମେ ଖର୍ଚ୍ଚ କରି ସେଣ୍ଟର ତିଆରି କରୁଛ ଯେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ମିଳୁ । ନିଜର ଧନ ଖର୍ଚ୍ଚ କରୁଛ ପୁଣି ରାଜ୍ୟପଦ ବି ତୁମେ ହିଁ ନେଉଛ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ହିଁ ତୁମକୁ ନିଜର ପରିଚୟ ଦେଉଛି । ମୋର ପରିଚୟ କାହାକୁ ଜଣା ନାହିଁ । ନା ମୁଁ କାହା ଶରୀରରେ ଆସିଥାଏ । ମୁଁ ଥରେ ହିଁ ଆସିଥାଏ । ଯେତେବେଳେ ପତିତ ଦୁନିଆକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ହୁଏ । ମୁଁ ପତିତ-ପାବନ ଅଟେ । ମୋର ଅଭିନୟ ସଂଗଯୁଗରେ, ତାହା ବି ଆକ୍ୟୁରେଟ୍ ସମୟରେ ଆସିଥାଏ । ତୁମକୁ କ'ଣ ଜଣାପଡୁଛି କି ଶିବବାବା କେବେ ଏହାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିଥାନ୍ତି । କୃଷ୍ଣଙ୍କର ତିଥି, ତାରିଖ, ମିନିଟ୍, ଘଡି ଲେଖିଥାନ୍ତି । ଏହାଙ୍କର କୌଣସି ମିନିଟ୍ ଆଦି ବାହାର କରିହେବ ନାହିଁ । ଏହି ବ୍ରହ୍ମା ମଧ୍ୟ ଜାଣି ନଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ ଜ୍ଞାନ ଶୁଣାଇଲେ ସେତେବେଳେ ଜାଣିଲେ । ଆକର୍ଷଣ ହେବାକୁ ଲାଗିଲା । ଏହାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତ କଳଙ୍କ ଭରି ରହିଛି । ଯେତେବେଳେ ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ପ୍ରବେଶ କଲେ ତୁମେ ଆକର୍ଷିତ ହେଲ ଏବଂ ଏଠାକୁ ଆସିଗଲ । ତୁମେ କାହାକୁ ଖାତିରି କଲ ନାହିଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପବିତ୍ର ଅଟେ । ତୁମ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କଳଙ୍କ ଭରି ରହିଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ତାହା କିପରି ଛାଡିବ ? ଡ୍ରାମାରେ ସମସ୍ତ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ନିଜ-ନିଜର ଅଭିନୟ ମିଳିଛି । ଏହା ବହୁତ ଗୁହ୍ୟ କଥା । ଆତ୍ମା ବହୁତ ଛୋଟ । ଦିବ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟି ବ୍ୟତୀତ ତାକୁ କେହି ଦେଖି ପାରିବେ ନାହିଁ । ବାବା ଆସି ତୁମକୁ ଜ୍ଞାନର ତୃତୀୟ ନେତ୍ର ଦେଇଛନ୍ତି । ତୁମେ ଜାଣୁଛ ଆମ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ବାବା ପଢାଉଛନ୍ତି । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ଅଟାରେ ଲୁଣ ସଦୃଶ ଜ୍ଞାନ ରହିଛି । ଯେପରି ଭଗବାନୁବାଚ ଅକ୍ଷର ଠିକ୍, ପୁଣି କୃଷ୍ଣ କହିବା ଦ୍ୱାରା ଭୁଲ୍ ହୋଇଯାଏ । ମନମନାଭବ ଅକ୍ଷର ଠିକ୍ ଅଟେ ପରନ୍ତୁ ଅର୍ଥ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ । ମାମେକମ୍ ଅକ୍ଷର ରାଇଟ୍ ଅଟେ । ଏହା ହେଉଛି ଗୀତାର ଯୁଗ । ଏହି ସମୟରେ ଏହି ରଥରେ ଭଗବାନ ଆସୁଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଦେଖାଇଛନ୍ତି ଘୋଡାଗାଡି । ସେଥିରେ କୃଷ୍ଣ ବସିଛନ୍ତି । କେଉଁଠି ଭଗବାନଙ୍କର ରଥ କେଉଁଠି ଘୋଡା ଗାଡି! କିଛି ବି ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ । ଏହା ହେଉଛି ବେହଦ ବାବାଙ୍କର ଘର । ବାବା ସମସ୍ତ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ (ପିଲାମାନଙ୍କୁ) ୨୧ ଜନ୍ମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ, ସମ୍ପତ୍ତି, ଖୁସୀ ଦେଉଛନ୍ତି । ଏହା ଅନାଦି ଅବିନାଶୀ ପୂର୍ବ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଡ୍ରାମା । କେବେ ଆରମ୍ଭ ହେଲା, କହିପାରିବେ ନାହିଁ । ଚକ୍ର ଘୁରୁଛି । ଏହି ସଂଗମ ବିଷୟରେ ତ' କାହାକୁ ବି ଜଣା ନାହିଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଡ୍ରାମା ହେଉଛି ୫ ହଜାର ବର୍ଷର । ଅଧା ହେଉଛି ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ-ଚନ୍ଦ୍ରବଂଶୀ, ବାକି ଅଧା ଅର୍ଥାତ୍ ୨୫୦୦ ବର୍ଷରେ ଅନ୍ୟସବୁ ଧର୍ମ । ତୁମେ ଜାଣୁଛ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ନିର୍ବିକାରୀ ଦୁନିଆ । ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେ ଯୋଗବଳରେ ବିଶ୍ୱର ରାଜ୍ୟପଦ ନେଉଛ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ୍ ଲୋକ ନିଜେ ବୁଝୁଛନ୍ତି ଯେ— ଆମକୁ କେହି ପ୍ରେରଣା ଦେଉଛନ୍ତି, ଯାହାଦ୍ୱାରା ବିନାଶ ପାଇଁ ଆମେ ସବୁ କିଛି କରୁଛୁ । କହିଛନ୍ତି ଆମେ ଏପରି ବମ୍ସ ତିଆରି କରୁଛୁ ଯାହା ଗୋଟିଏ ଦୁନିଆ କଣ ୧୦ଟା ଦୁନିଆ ବି ବିନାଶ କରିଦେଇପାରିବୁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ଆସିଛି ସ୍ୱର୍ଗ ସ୍ଥାପନା କରିବାକୁ । ବାକି ବିନାଶ ତ' ଏମାନେ କରିବେ । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତାପିତା, ବାପ-ଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ

ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :—

(୧) ବେହଦର ବୈରାଗୀ ହୋଇ ଯାହା କିଛି ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭକ୍ତିରେ ପଢିଛ ବା ଶୁଣିଛ, ସେସବୁକୁ ଭୁଲିଯିବାକୁ ହେବ । ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କଠାରୁ ଶୁଣି, ତାଙ୍କର ଶ୍ରୀମତ ଆଧାରରେ ନିଜକୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କରିବାକୁ ହେବ ।

(୨) ଯେପରି ବାବା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପବିତ୍ର ଅଟନ୍ତି, ତାଙ୍କ ଉପରେ କୌଣସି କଳଙ୍କ ନାହିଁ, ସେହିପରି ପବିତ୍ର ହେବାକୁ ହେବ । ଡ୍ରାମାରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଭିନେତାଙ୍କର ଆକ୍ୟୁରେଟ୍ (ସଠିକ୍) ପାର୍ଟ ରହିଛି, ଏହି ଗୁହ୍ୟ ରହସ୍ୟକୁ ମଧ୍ୟ ବୁଝି ଚାଲିବାକୁ ପଡିବ ।

ବରଦାନ:- ଅବିନାଶୀ ଏବଂ ଅସାଧାରଣ ଅଧିକାରର ଖୁସି ବା ନିଶା ଦ୍ୱାରା ସଦା ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ହୁଅ ।

ଦୁନିଆରେ ବହୁତ ପରିଶ୍ରମ କରି ଅଧିକାର ନେଉଛନ୍ତି, ତୁମକୁ କିନ୍ତୁ ବିନା ମେହନତରେ ଅଧିକାର ମିଳିଗଲା । ସନ୍ତାନ ହେବା ଅର୍ଥ ଅଧିକାର ନେବା । "ବାଃ ମୁଁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଧିକାରୀ ଆତ୍ମା" । ଏହିଭଳି ଅସାଧାରଣ ଅଧିକାରର ନିଶା ଏବଂ ଖୁସିରେ ରୁହ ତେବେ ସର୍ବଦା ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ରହିବ । ଏହି ଅବିନାଶୀ ଅଧିକାର ପୂର୍ବ ନିଶ୍ଚିତ ଅଟେ । ଯେଉଁଠି ସବୁ କିଛି ନିଶ୍ଚିତ ଥାଏ ସେଠାରେ ସମସ୍ତେ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ରହିଥାଆନ୍ତି । ତେଣୁ ନିଜର ସମସ୍ତ ଦାୟିତ୍ୱକୁ ବାବାଙ୍କୁ ଅର୍ପଣ କରିଦିଅ ତେବେ ସକଳ ଚିନ୍ତାରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇଯିବ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ଯେଉଁମାନେ ଉଦାରଚିତ୍ତ ଏବଂ ବିଶାଳ ହୃଦୟବାନ ଅଟନ୍ତି, ସେହିମାନେ ହିଁ ଏକତାର ଆଧାର ଅଟନ୍ତି ।

***** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି *****